

سخنی چند با یاران و هم‌زمان فرزندان مان

نامه جمعی از مادران و خانواده‌های جان‌باختگان فدائیان خلق به شورای مرکزی

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

با درود و تبریک صمیمانه به مناسبت ۳۷ مین سالگرد تولد جنبش فدائیان خلق فرزندان و عزیزان گرامی! ازپی این سال‌های سیاه و رخوت بار و در فراقی ناخواسته و گران بار از پاره‌های تن مان و یاران و هم‌زمان شما، اینک به نظاره میراث عزیزان خود بنشسته ایم، که از هر سوی آماج حملات دشمنان قرار گرفته است. میراث گرانقدری که فرزندان ما عاشقانه از تقدیم جان خود در راه رسیدن به آن آرمان‌های والا دریغ نمودند و این میراث دردستان شما قرار دارد، شگفتا که در این میان، دوستانی نیز نهان و آشکار به تقابل با جنبش پرافتخار فدائیان خلق ایران برخاسته‌اند. ما با نگرانی تغییراتی را که در آرمان‌های بنیان‌گذاران سازمان و اهداف و خواسته‌های فرزندان مان و دیگر شهدای فدایی خلق بوجود آمده است، را دنبال می‌کنیم.

از شما انتظار داشتیم که عملکرد گذشته‌ی رهبری سازمان را در مواردی هم چون: کم‌کاری در آموزش کادرها و کار بست سیاست‌های متناسب با شرایط حاکم برای پیش‌گیری از ضربات وارده و یا کاستن از شدت ضربات، قصور در روشننگری و آگاهی‌دادن به جامعه جهانی و داخلی از اختناق حاکم بر میهن، وعدم تنظیم دادخواست حقوقی و ارائه آن به مجامع و دادگاه‌های بین‌المللی مورد نقد و بررسی قرار می‌دادید، که ندادید؛ بدین جهت ما معترض عملکرد رهبری سازمان در دهه ۶۰ و بعد از آن هستیم، بر این باوریم که این اشتباهات و کم‌کاری‌ها بخاطر پیش‌برد سیاست‌های فاجعه‌بار دفاع از جمهوری اسلامی و خوش‌باوری ناشی از آن و همچنین درگیری‌های حاکم بر رهبری و به یارگیری‌های غیر دموکراتیک در درون سازمان بوده است که موجب به هدر دادن انرژی و توان‌هایی‌های سازمان، و باز ماندن از اجرای وظایف اساسی را به بار آورد و تا لحظه‌ای که شبخ مرگ چارپایه‌ها را از زیر پای فرزندان مان برپاید، عمق فاجعه را درک ننمودید. البته ما قصد آن نداریم که گناه جنایت‌های جمهوری اسلامی را به پای شما و یا دیگران بنویسیم. ولی معتقدیم شما در مورد دستگیری‌های دسته‌جمعی و غیر قانونی، زندانی شدن و شکنجه و ممنوع‌الملاقات کردن رفقای خود و دیگر مبارزین سیاسی و نهایتاً قتل عام آنها، واکنشی متناسب با ابعاد فاجعه و درخور نام و توان سازمان، از خود نشان نداده‌ید.

دریغ! سازمانی که برای تحقق جهانی‌سازی از ستم و استثمار بنا نهاده شد، و در نتیجه مبارزات و کوشش‌های چندین ساله هزاران فدایی خلق شکل گرفت، تا در راه برقراری سوسیالیسم، صلح و دموکراسی برزمد. سازمانی که در پیوند با توده‌ها و با تکیه بر دستاوردهای علمی در اعماق اجتماع ریشه دوانید سازمانی که صداقت فدایی‌اش زیانزد خاص و عام بود، اینک در کدامین جایگاه اجتماعی ایستاده است؟ و به جای جستجوی یاران و متحدین خویش در بین کارگران و زحمتکشان، آغوش خود را به روی چه کسانی گشوده و دست خود را بسوی که دراز کرده است؟ چگونه می‌توان باور داشت، که مبارزه طبقاتی و پیکار در راه رهایی کارگران و زحمتکشان، از برنامه سازمانی که فرزندان ما به خاطرش از بذل جان خویش هم دریغ نمودند، رخت بر بسته و یا چنان کم‌رنگ گشته که چشمان کم‌سوی ما قادر به تشخیص آن نیست.

عزیزان! از همان روزهایی که لغزش و فاصله گرفتن از آرمان‌های سوسیالیستی در سازمان پدیدار شد، نگرانی در وجود ما خانواده‌های جان‌باختگان فدایی رخنه کرده است، و از آینده‌ی مبهم بزرگترین بخش جنبش فداییام خلق بیمناک هستیم. ما نمی‌توانیم باور کنیم که در زیر پرچم و با نام سازمان، برخی از هم‌زمان دپروز فرزندان مان، کاسه‌گدایی بسوی ته‌ماندگان سلطنت دراز کرده‌اند، یا به دنبال اتحاد با بخش‌هایی از حاکمیت‌اند، که همراه با دیگر جناح

های آن دستانشان تا مرفق به خون جان باختگان سال های ۶۰-۶۷ آلوده است. و هنوز که هنوز است، نه از کرده خود پشیمانند و نه قصدی برای هویدا کردن اسرار آن سال های وحشت بار را دارند.

فرزندان عزیز! ما نه تنها مخالف تحول و دگرگونی های پویا در حیات سازمان و دیگر نحله های فدایی نیستیم، بلکه از چنین فرایندی خرسند نیز خواهیم شد. ولی فراموشی و انکار آرمان های سوسیالیستی فدائیان خلق: "عدالت اجتماعی، صلح و دموکراسی" را که برای سعادت انسان ها در گستره ی جهانی و برای استقرار جامعه ای سوسیالیستی بنا نهاده شده است، را به استناد هیچ توجیهی قبول ننموده و برنمی تابیم.

برای شما در راه مبارزه برای سوسیالیسم- صلح و دموکراسی آرزوی موفقیت مینمائیم.

منبع:

www.akhbar-rooz.com/article.jsp?essayId=14415

www.iran-archive.com